

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมาย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาผลของสภาพการณ์แข่งขันต่อพฤติกรรมสร้างสรรค์เชิงความหมายของนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบ ไมาตรีสัมพันธ์สูงและ ไมาตรีสัมพันธ์ต่ำ โดยมีจุดมุ่งหมายเฉพาะ 3 ประการคือ 1) เปรียบเทียบพฤติกรรมสร้างสรรค์เชิงความหมายของนักเรียนในสภาพการณ์แข่งขันกลุ่ม สภาพการณ์แข่งขันเดี่ยว และสภาพการณ์ไม่แข่งขัน 2) เปรียบเทียบพฤติกรรมสร้างสรรค์เชิงความหมายของนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบ ไมาตรีสัมพันธ์สูงและ ไมาตรีสัมพันธ์ต่ำในแต่ละสภาพการณ์ข้างต้น และ 3) เปรียบเทียบพฤติกรรมสร้างสรรค์เชิงความหมายระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างประชากร

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ปีการศึกษา 2520 จำนวน 144 คน ซึ่งได้ควบคุมตัวแปรด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและคะแนนพฤติกรรมสร้างสรรค์เชิงความหมายจากการทดสอบก่อน (Pretest) ให้เท่ากัน ในแต่ละสภาพการณ์มีกลุ่มตัวอย่าง 48 คน จัดโดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น ประกอบด้วยนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่มีบุคลิกภาพแบบ ไมาตรีสัมพันธ์สูงและ ไมาตรีสัมพันธ์ต่ำ อย่างละเท่า ๆ กัน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสอบบุคลิกภาพ ไมาตรีสัมพันธ์ ใช้เพื่อแยกกลุ่มตัวอย่างตามลักษณะบุคลิกภาพแบบ ไมาตรีสัมพันธ์สูงและ ไมาตรีสัมพันธ์ต่ำ

2. แบบสอบพฤติกรรมสร้างสรรค์เชิงความหมายตามแนวของกิลฟอร์ด ชุด DMR และ DMC เพื่อใช้คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างและใช้เก็บข้อมูลตามลำดับ
3. รางวัลสำหรับสภาพการณ์แข่งขัน

การดำเนินการวิจัย

แบ่งออกเป็น 3 ชั้นคือ.-

1. ชั้นเตรียมการ เป็นชั้นที่จัดเตรียมอุปกรณ์และสถานที่ทำแบบสอบ นัควันเวลาทำแบบสอบ และจัดแบ่งกลุ่มตัวอย่างนักเรียนเข้ากลุ่มสภาพการณ์ต่าง ๆ
2. ชั้นสร้างความสัมพันธ์และเตรียมความพร้อมของนักเรียน โดยการเข้าไปร่วมในชั่วโมงกิจกรรมสำรวจและให้นักเรียนทำแบบสอบชุดทดลอง เพื่อให้ให้นักเรียนเข้าใจวิธีการและกติกาในการทำแบบสอบ
3. ชั้นทำแบบสอบ นำแบบสอบชุด DMC ใ้กลุ่มตัวอย่างทำภายใต้สภาพการณ์แข่งขันกลุ่ม สภาพการณ์แข่งขันเดี่ยว และสภาพการณ์ไม่แข่งขันที่ผู้วิจัยจัดขึ้น โดยทำการทดสอบทดลองในวันเดียวกันแต่ต่างเวลากัน กำหนดเวลาในการทำแบบสอบ 10 นาที

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำข้อมูลมาตรวจให้คะแนน โดยแยกให้คะแนนเป็น 3 ด้าน คือด้านความสามารถในการคิดคล่อง คิยัคหยุ่น และคิคริเริ่ม คะแนนพฤติกรรมสร้างสรรค์เชิงความหมายได้มาจากการรวมคะแนนทั้ง 3 ด้านดังกล่าว
2. หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานพฤติกรรมสร้างสรรค์เชิงความหมายของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละสภาพการณ์ แต่ละบุคลิกภาพและแต่ละเพศ
3. วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางเพื่อเปรียบเทียบ
  - ก) คะแนนพฤติกรรมสร้างสรรค์เชิงความหมายของกลุ่มตัวอย่างในสภาพการณ์แข่งขันกลุ่ม แข่งขันเดี่ยวและไม่แข่งขัน
  - ข) คะแนนพฤติกรรมสร้างสรรค์เชิงความหมายของกลุ่มตัวอย่างที่มีบุคลิกภาพแบบไม่ตรีสัมพันธ์สูงและต่ำในสภาพการณ์ทั้ง 3
  - ค) คะแนนพฤติกรรมสร้างสรรค์เชิงความหมายของกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงเพศชาย

4. ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีนิวแมน-คูลส์

ผลการวิจัย

1. ในสภาพการณ์แข่งขันกลุ่ม แข่งขันเดี่ยว และไม่แข่งขัน นักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบไมตรีสัมพันธ์สูงและต่ำมีพฤติกรรมสร้างสรรค์เชิงความหมายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01
2. นักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบไมตรีสัมพันธ์สูงและต่ำในแต่ละสภาพการณ์ข้างต้นมีพฤติกรรมสร้างสรรค์เชิงความหมายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01
3. นักเรียนชายและหญิงมีพฤติกรรมสร้างสรรค์เชิงความหมายไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยครั้งนี้ยังมีขอบเขตการวิจัยในวงแคบ คือศึกษาเฉพาะกลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนสหศึกษาเพียงแห่งเดียวเท่านั้น ควรจะได้มีการศึกษาวิจัยพฤติกรรมสร้างสรรค์เชิงความหมายของกลุ่มตัวอย่างในขอบข่ายที่กว้างออกไป เช่นในโรงเรียนแบบอื่น ๆ หรือในระดับชั้นที่สูงและต่ำกว่าระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อจะได้สรุปผลและนำไปประยุกต์ใช้ให้ได้ผลเต็มที่
2. การวิจัยครั้งต่อไปจะได้ศึกษาพฤติกรรมสร้างสรรค์เชิงความหมายด้านอื่น ๆ โดยเฉพาะในอีก 4 ด้าน เพื่อให้ได้ผลการศึกษาที่สมบูรณ์
3. การวิจัยครั้งต่อไปควรจะได้ควบคุมองค์ประกอบด้านสังคมวิทยาของกลุ่มตัวอย่าง เช่น ฐานะทางเศรษฐกิจ อาชีพของบิดามารดา สภาพของครอบครัว ตลอดจนการอบรมเลี้ยงดูเป็นต้น เพราะตัวแปรเหล่านี้อาจจะมีอิทธิพลต่อระดับพฤติกรรมสร้างสรรค์เชิงความหมายของนักเรียน ทั้งนี้เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษามีความเท่าเทียมกันในองค์ประกอบแต่ละด้านดังกล่าว.